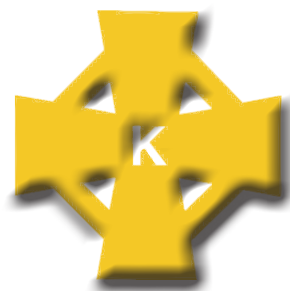

LEKMAN i KYRKAN

Svenska Kyrkans Lekmannaförbund

1
2014

*Värmd av solen, ett jag vet:
Nog är det ändå stort...
Att ha upplevt vårens lätthet
Att ha älskat, tänkt och gjort*

- av Siv Andersson -

Ansvarig utgivare**Anders Nordberg**

Nygårdsvägen 32
554 74 Jönköping
cagnordberg@hotmail.com

Redaktör

Britt-Louise Madsen
Rådhusgatan 81
831 45 Östersund
063-12 30 30
madsensis@gmail.com

Redaktionskommitté

Birgitta Ericsson Löfgren
Svanebacksvägen 3
263 62 Viken
042-23 70 70
birgitta.e.lofgren@telia.com

Michael Madsen

Viljansvägen 4
860 25 Kovland
070-645 99 71
michael@slice.se

När det gäller medlemskap

Juhani Ahonen
Rådhusgatan 81
831 45 Östersund
063-12 30 30
070-557 82 41
juhani.ahonen@gmail.com

Förbundets plusgiro

Medlemsavgifter o gåvor
Pg 50 27 87 - 5

Medlemsreg och prenumeration

Allan Forsberg
Kimröksgatan 5
296 35 Åhus
044-240527
lekmanna@globalnet.net

LH Tryck, Box 224

523 25 Ulricehamn

Hemsidan

www.lekmanikyrkan.se

UPPHOVS RÄTTSSKYDD

Allt material, texter och bilder, som publiceras i "Lekman i Kyrkan" och på hemsidan www.lekmanikyrkan.se är upphovsrättsskyddat.

Användning får ske endast med Svenska Kyrkans Lekmannaförbunds tillåtelse.

Redaktionen

OBS**RÄTTELSE DATUM****Stiftskonvent i Uppsala stift den 11 maj 2014****Se sidan 14****SLUTAR SOM SEKRETERARE EFTER 50 ÅR**

Hardemo kyrkbrödrakår började sin verksamhet våren 1963 och Olof Axelsson utsågs till kårens sekreterare. Som sådan har han fungerat fram till årsmötet den 4 december 2013, en insats som är ganska unik. Olof är mycket engagerad och kunnig i allt som rör vår verksamhet och hans protokoll och innehållsrika och väl skrivna årsberättelser är en ovärderlig källa till kunskap om och kring kårens liv och leverne. Dessbättre stannar Olof kvar som styrelsemedlem vilket gläder oss mycket.

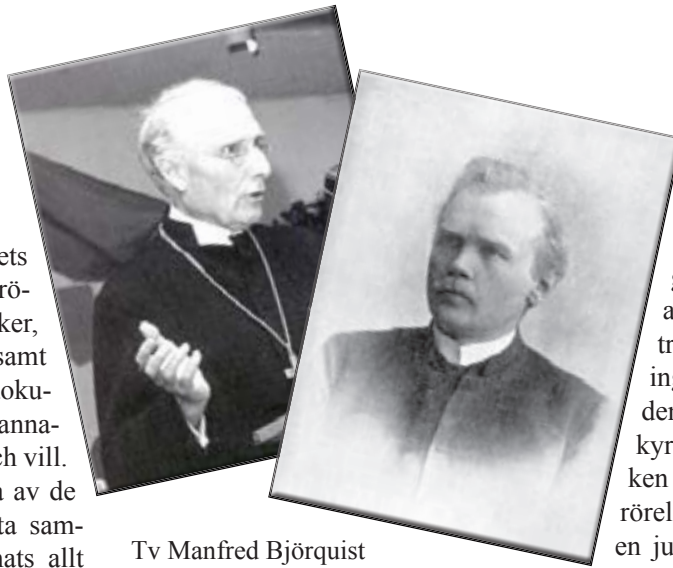
Bernt Bengtsson,
ordförande

Fr v sekreteraren i Hardemo kyrkbrödrakår, sedemera Hardemo församlingsskårsedan, 50 år Olof Axelsson med hustrun Varpu

Omslagsbild foto BLM
Framför Frösö kyrka
Omslagsbild föregående nummer
Bokmärke av Helge Artelius

Vad är och vad vill Svenska kyrkans lekmannaförbund?

Tv Manfred Björquist

Th Nathan Söderblom

Vid sidan om lekmannaförbundets stadgar har alltsedan lekmannarörelsens start åtskilliga handböcker, jubileums- och minnesskrifter samt andra dokument publicerats, dokument som informerar om lekmannarörelsens idé, vad rörelsen är och vill. Inte desto mindre faller många av de frågor och de svar som i detta sammanhang har ställts och lämnats allt som oftast i glömska. Det initiala, det fastställda och publicerade kring lekmannarörelsens tillkomst och utveckling leder till eftertanke, till vägval och uppmuntran till nuvarande och framtida uppgifter. För flertalet är det bekant att lekmannarörelsen har sin bakgrund i kyrkobrodrarörelsen som startade vid ett möte i Ärkebiskopsgården i Uppsala den 22 oktober 1918, där Nathan Söderblom residerade. Denna rörelse sammanförde två andeströmmar, två väckelsens strömmar, en *lågkyrklig ström* från lekmannaleden i Stockholm med sin andlige ledare, roteman Carl Alm och en *missionerande ström*, *Korstågsrörelsens ström*, från Uppsala och Sigtuna, med män som Nathan Söderblom, Einar Billing, Manfred Björquist, Torsten Bohlin och Axel Lutteman.

Carl Alm var den ledande gestalten i "Sällskapet för främjande av kyrklig själavård" vars uppkomst föranledades dels av en andlig och social nödsituation i Stockholm, dels av impulser från småkyrkorörelsen i Köpenhamn. Sällskapets uppgifter kom i stor utsträckning att knytas till social verksamhet, hjälp- och stödinsatser till och för behövande. Behovet av sociala och andliga insatser på kristen grund ledde fram till Diakonistyrelsens tillkomst 1910. Diakonistyrelsens ledare, John Melander, blev efter lekmannaförbundets tillkomst också rektor för Lekmannaskolan i Sigtuna.

Vid denna tidpunkt var Svenska kyrkan i hög grad en prästkyrka utan lekmannainflytande och någon som helst medverkan av lekmän i kyrkans gudstjänstliv.

Kyrkan själv hade särskilt svårt att fånga eller entusiasmera särskilt män för sitt budskap. Mot bakgrund härav och med insikt om kyrkans stelnade verksamhetsformer uttalades av många önskemål om en förändring. Ropen ljud: "utan lekmän ingen kyrka" och inte minst uttalade John Melander: "Utan ett organiserat samarbete mellan präster och lekmän kan lekmännens insats i församlingslivet aldrig bli fruktbarande."

Lekmannarörelsen är nu och vill sannolikt även i framtiden vara en rörelse som i trohet mot Svenska kyrkans bekännelse, trohet i gudstjänstliv, bön och nattvard, samlar kvinnor och män i alla åldrar till engagemang och ansvarstagande för kyrkans olika uppgifter, uppgifter som på *biblisk och nytestamentlig grund* utan egen ekonomisk vinning är knutna till gudstjänst, undervisning, diakoni och mission.

För att detta ska kunna förverkligas förutsätts nu och i framtiden att lekmannarörelsen åtnjuter förtroende att få vara en del av och ingå i i kyrkans egen verksamhet, den verksamhet över vilken stift, kyrkoråd och präster beslutar. Varken nu eller i framtiden får lekmannarörelsen vara enbart en organisation, en juridisk person, utan rörelsen ska vara en organism som växer och sjuder av andligt liv. En lekmanna- eller församlingsskär med dessa epitet blir då ett *bärarlag*, som i bön och arbete stöder församlingens vigda - präster och diakoner.

En lekmannagrupp bildas endast under förutsättning av ett intimt samarbete med präster och övriga vigda. En sådan sammanslutning, bildad på denna grund, har till uppgift att i tro och ödmjukhet vara en levande församlingsskärna, en trofast, tillitsfull grupp som kyrkan själv, stiftet, församlingen alltid kan räkna med. Krafthämtningen inåt ska leda till evangelisation. Ur denna grupp ska komma frivilliga och lämpliga medhjälpare i kyrkans församlingsarbete.

Anders Nordberg
förbundsordförande

forts sid 16

1000 år och 1000 år till!

lationen med en kör. En kör som sjunger enstämmigt sjunger vackert. En kör som sjunger i många olika stämmor sjunger ännu vackrare. Tillsammans sjunger vi samma sång – sången om Gud som är alltings ursprung och mål, sången om Jesus Kristus den korsfäste och uppståndne, sången om den heliga Anden som är Jesus själv som är mitt ibland oss och som verkar i dag och leder sin Kyrka (med stort K) på nya vägar – helgelsens vägar.

och uppståndelse. Det finns ingen annan grund än Jesus Kristus (1 Kor 3:11). Utifrån den grunden får vi verka och vara angelägna för människor i dag genom att på så många olika sätt, med många olika ”språk”, nå ut med det som bär när allting annat sviker och bedrar (Sv. ps 189). Kristi kyrka kallar oss var och en att vara med och förändra världen, vara med och verka för Guds rike och kyrkans delmål är att verka 1000 år till!

Kära lekman i Svenska kyrkans lekmanaförbund, Varmt välkomna till Skara stift på rikskonvent den 1-3 augusti i år. Du kommer till ett stift som gläds och är stolt över att vara Sveriges äldsta stift. Biskop Thurgot kom från Bremen 1014 och bosatte sig troligen i Skara under några år. Så började den organiserade kyrkan i Sverige. Kristendomen kom tidigare men ”ordning och reda” uppstod 1014. Biskopen tillhörde ju självklart den romersk-katolska kyrkan och därför gläder jag mig också åt att biskop Anders Arborelius från Stockholms katolska stift är med vid själva jubileumsdagarna den 29-30 augusti.

I slutet av 1500-talet blev reformationen ett faktum också i Skara stift. Ordet förkunnades rent och klart och sakramenten förvaltades rätt i alla stiftets kyrkor. Martin Luthers tankegångar var i mångt och mycket ett faktum även om sedan lutherortodoxin och pietismen kom att påverka predikanter. Under 18- och 1900-talen uppstod frikyrkor av olika slag. Relationen med dessa var inledningsvis inte särskilt god och ”svartrockar” och ”frimicklare” förtalade varandra.

I dag lever vi i ett helt annorlunda kyrkolandskap. Många av oss säger högt: *Vi hör ihop!* Ekumenik är så oerhört viktigt. Jag brukar jämföra den ekumeniska re-

I förtröstan på Gud – i närhet till korset – ser vi inte bara tillbaka och gläds över vår ålder. Nej, i förtröstan på Gud och i närheten till korset får vi också se framåt, se att reformation inte bara är något som varit utan som är och kommer att vara. *Ecclesia semper reformanda est* - kyrkan måste alltid reformeras. Så är det. Det betyder att vi måste finna vägar som handlar om att inkludera, att se att var och en, oavsett könsbestämning, oavsett sexuell identitet, oavsett etnisk bakgrund ska kunna känna sig sedd, bekräftad och upprättad i vår kyrka. Det betyder också att evangeliet måste tolkas in i vårt sammanhang och talas på ”vår tids språk”. Grunden är lagd och ligger. Kyrkan måste bygga sitt liv och sin verksamhet på Jesus Kristus, på hans liv, död

Kära lekman, så glad jag är att få hälsa Dig välkommen till rikskonventet som jag hoppas ska inspirera på många olika sätt! Kyrkan är inte främst något från dåtiden utan nutidens och framtidens. Låt oss därför tillsammans, Du och jag, där vi lever och verkar gå ut, och i allt det vi gör, i allt det vi säger, följa uppmaningen i psalm nr 17 i vår psalmbok: ”Ge Jesus äran”!

Åke Bonnier
biskop i Skara stift

TACKSÄGELSESDAGEN 13 OKTOBER 2013 I LJUSDALS KYRKA.

Sedan några år har Ljusdals församlingskår återupptagit traditionen med att smycka kyrkan med alster inför Tacksägelsdagens gudstjänst. Så gjordes även i år.

Besökarna möttes av en rikt smyckad kyrka, som skall påminna oss om allt gott och vackert vi får från naturen och vår Herre.

ö

Denna söndag i oktober uppmärksammas speciellt, då enligt traditionen all skörd tagits in och man ville uttrycka sin tacksamhet.

Gudstjänsten inleddes med en procession med korsbärare från unga konfirmandledare, medlemmar ur församlingsskåren och gudstjänstgruppen som bar in skördegåvor samt kyrkvårdar, diakon och präst.

Gudstjänsten präglades alltigenom av högtid, glädje och tacksamhet.

De gåvor som skänktes såldes vid en efterföljande sopplunch i Församlingsgården, allt till förmån för Världens barn.

Dagen inbringade drygt 2300:-

Ljusdals församlingsskår genom
Ulrike Schedl-Persson

Kyrkodag den 28 september 2013 i Vessigebro

Göteborgs stifts lekmannakårer förlade sin årliga kyrkodag, i år den 28 september 2013, till Vessigebro och Vessige kyrka. Kyrkan återinvigdes så sent som en vecka tidigare efter en omändring där kyrka och församlingsshem nu finns under samma tak.

Lekmannaförbundets drygt 50-tal deltagare serverades morgonkaffe och genomgång av de tankar och beslut som låg bakom förändringen. Kyrkoherde Åke Vering och kyrkonämndens ordförande Ulla Rickardsson delgav de ekonomiska svårigheter samfälligheten lever med. 6 kyrkor och 4 stora församlingshem finns/fanns inom samfälligheten och var/är ett alltför stort fastighetsbestånd för de 2 200 kyrkotillhöriga. I de samtal som förts för att lösa problemen hade den nye kyrkoherden Åke Vering berikat diskussionen med nya tankar från sin erfarenhet som SKUT-präst i

Grekland där lokaliteterna gjorde det nödvändigt att samordna sig i kyrkorummet. Det hade utmynnat i nya tankar också här där vi kom fram till att koncentrera arbetet inom kyrkans väggar.

Således delar kyrkorum och församlingsrum nu på kyrkans utrymme. Det har naturligtvis krävt en förändring och ny disponering av lokaler. Skälen till förändringen var ekonomiska men stora pastorala fördelar har vunnits.

Det är till kyrkan man går när man deltar i kyrkans verksamhet. Ett litet kapell i kyrkan blev också en oerhörd tillgång. Lekmannaförbundets deltagare imponerades över vad vi åstadkommit. Goda krafter från Länsstyrelsen, stift, arkitekt och byggfirma värderades högt av kyrkoherde och kyrkonämndens ordförande.

Mässa firades i vår ”nya” kyrka med kyrkoherde Åke Vering som celebrant. Efter det var det dags för Kyrkoherde em. Gunnar Stenbäck att genom bilder och berättelser ta oss till Betlehem och de svårigheter människor på Västbanken lever under genom den israeliska ockupationen och en bosättningspolitik som fullständigt slår sönder det palestinska landskapet och människors liv.

Utredning pågår om hur kyrkor ska förvaltas och vårdas framöver.

Staten har beslutat om gemensam begravningsavgift i landet och om ändrad folkbokföring som påverkar Svenska Kyrkan.

Några motioner till kyrkomötet presenterades också.

Så vände buss och bilar tillbaka hem igen efter en trivsamt och informativ dag i Vessige församling

Text: Ulla Rickardsson

Foto: Ann-Britt Svensson

Deltagarna bidrog med kollekt vid mässan till ett projekt i området ”Tent of nation” som Gunnar Stenbäck arbetar med.

Dagen avslutades på Ekholmens Vårdshus där lunch serverades.

Där delgav Ulla Rickardsson, ledamot av kyrkomötet, om olika utredningar som pågår inom Svenska Kyrkan och Staten t ex

”Dela tro – Dela liv” ett utökande av den kristna undervisningen.

SNART FÅR VI ÅKA PÅ RIKSKONVENT

Verkligen något som vi ser fram mot, dessa fantastiska tre dagar med gemenskap, värdefulla föredrag, samtal, studier, information, inspiration bön, gudstjänst och inte minst detta att få mötas och var tillsammans i en lugn, vårdad och värdig naturskön miljö. Allt detta får du uppleva om du kommer med till **Svenska kyrkans Lekmannaförbunds rikskonvent** den 1 – 3 aug. på Hjälmared Folkhögskola och kursgård som ligger i ett fantastiskt vackert område i Västergötland vid ett flertal mindre sjöar insprängda mellan skogrika bergkullar. Den pampiga herrgården som är huvudbyggnaden med kök, matsalar, uppehålls- och elevrum skapar ett centrum för övriga byggnader. Skolan har utomordentligt moderna lokaler för olika aktiviteter som föreläsningar, grupparbete, filmvisning mm. Det vackra kapellet är mycket lämpligt för olika andakter. Alla lokaler är handikappanpassade. Den natursköna omgivningen ger tillfällen till avkoppling i en underbar miljö och därtill få serverad god mat i Herrgårdens stilrena matsalar.

Varje rikskonvent har ett ”tema” som bildar en kärna att rama in det kristna

innehållet omkring och som skapar ett samlat och meningsfullt grunddokument som konventens förkunnelse bygger på. Det är inte bara under tiden på konventet, utan temat följer med i den fortsatta verksamheten i vår, stift och förbundsarbete men också i den enskilde lekmanens kristna liv.

Det kan vara av intresse och se tillbaka i tiden på några av de tidigare Rikskonventens olika **Tema** under 20 år tillbaka. Parentesen efter temat anger antalet deltagare. Vi börjar med konventet i Karlstad 1984. Carl-Axel Axelsson valdes till förbundsordförande efter Erik Carlegrim och Margareta Jansson till förbundssekreterare. Temat var ”**Samhälle i kris- en kristens ansvar**” (500). Vid konventet i Falun 1986 var temat ”**Hur blir vi levande stenar**” (565). Här startade aktionsplanen ”Byggverksamhet” som skulle verka inom varje stift med rekrytering av kårer och medlemmar. 1988 var konventet i Skara med temat ”**Levande vatten**” (534). Helge Brattgårds bibelstudium på samma tema finns på band. Vi går vidare till Visby 1990 med temat ”**Levande gemenskap**” (334). Bengt Roslund var med och spelade in filmen ”Lekman på allvar” filmen finns i förbundsbutiken. 1992 var konventet i Lund med temat ”**Kristen i samhället**” (400).

Året 1994 stod Skellefteå för konventet, temat var ”**Omvänd er och tro**” (310).

Kungsbacka var värdar för konventet 1996 med temat *"Att vara med"*. (165). Förbundets 80-årsjubileum i Uppsala 1998 fick temat *"Evangelium i tiden"*. (320). Aktionsplanen 2000 antogs. Vadstena blev konventsvärdar år 2000 och här var temat *"Visa mig vägen"* (200). År 2002 var konventet i, temat var *"På väg"* (280). Nästa konvent var i Eskilstuna 2004, Temat var *"Att se människan"* (240). Konventet i Östersund 2006 hade tema *"Tala Herre, din tjänare hör"*. (260).

Karlstad Förbundets 90-årsjubileum 2008 var i Stockholm med temat *"Strömmar av levande vatten"* (230). Jönköping svarade för värdskapet 2010 med kända ord i temat *"Ditt ord är en lykt för min fot och ett ljus på min stig"* (250)... Året 2012 var det Rättvik som bjöd in till Rikskonvent på sin Stiftsgård och här var temat *"Hela Människan"* (170). Detta år är det som alla vet Skara stift som hälsar alla förbundets medlemmar välkomna till Alingsås - Hjälmareds folkhögskola. Temat för detta rikskonvent är *"Kristi kyrka kallar"*.

Svenska Kyrkans Lekmannaförbunds Rikskonvent på Hjälmareds Folkhögskola vill med sitt tema famna om Kristi kyrka och söka ge den en större plats i våra liv. Kristi kyrka kallar oss till ständigt sökande, förståelse, tillit och bön. Vi behöver liksom den urkristna kyrkan samlas för att stärka varandra i den kristna tron. En gemenskap i vardagliga former med bibeln som ledstjärna, kärleksfull vänskap som medmänniska, evangeliet och bönen

Som kraftkälla. Vi har lärt oss förstå och sätta värde på dem som är kallade för att

undervisa, stödja och förkunna på konventet och som har en alldeles särskild förmåga, att som någon hade yttrat efter Hjälmareds, "deltagarna fick något med sig något hem" Bibelstudier seminarier, andakter och inspirationssamlingar kommer att ledas av kyrkoherde Göran Landgren, komminister Mikael Landgren och bibellärare Peter Landgren med flera.

Varje kår har rätt till ett ombud, och de större till två ombud till konventet och dess förhandlingar men alla medlemmar är välkomna att delta i hela konventet i övrigt. Det är ett mycket bra sätt att rekrytera kåren genom att ombudet tar med sig några mer till konventet och då särskilt tänker på om det är en ny, eller kanske någon som är tveksam, och som behöver inspireras. Det är på rikskonventen som vi får för-

nyade krafter och inspiration för att sedan, med den kunskapen, engagemanget och viljan stärka lekmanverksamheten i våra församlingar och kårer. Det står helt klart, i alla nivåer att behovet av lekfolket i kyrkans många olika funktioner aldrig varit så viktigt som i den tid vi lever i nu.

Låt oss alla hjälpas åt med information och kontakter, så att vi blir många som samlas till rikskonventet 2014 på Hjälmareds Folkhögskola. Det är viktigt att varje kårombud svarar för att fler medlemmar från kåren följer med till konventet Det finns ingen åldersgräns för att delta, Om det finns intresse från några ungdomar då är det den bästa starten att få vara med på ett konvent och kanske särskilt Hjälmaredskonventet, en plats, en miljö, ett program och en gemenskap som bygger broar mellan generationer.

All information om programmet, kostnad, logi, tider och övrigt meddelas i tidningen Lekman i Kyrkan.

Boka in tiden, den 1 – 3 augusti 2014 redan nu och känn dig varmt välkommen.

Det blir spännande att vara med om tre lärorika, intressanta och stimulerande konvents dagar på Hjälmared. **KRISTI KYRKA KALLAR oss** att i gemenskap och kärlek, lära känna och förstå evangeliets glädjebudskap och förankra det i våra hjärtan och sinnen.

Carl-Eric Abrahamson

Församlingsafton i Utby församlingshem, Göteborg den 24 oktober 2013.

Nylöse-Utby kyrkokår, som är en av två kårer i Göteborg, var under kvällen den 24 oktober samlade till en församlingsafton, som rönt stort intresse, där kvällens föredragshållare, docent Ivar Gustafsson, Mölndal höll föredrag över ämnet ”Varför kommer de inte till kyrkan när vi ringer? Nedan följer i redigerat skick hans föredrag.

Nylöse-Utby kyrkokår, 24/10 2013 Varför kommer de inte till kyrkan när vi ringer?

Ämnet påminner om ”Pastor Jansson” och Hasse Alfredssons monolog ”ringaren” från 1962, som inleds med ”Varför kommer ni inte när jag ringer för”. Ämnets frågeställning är inget nytt fenomen, det var svårt att samla folk till kyrkan redan för 50 år sedan.

Ämnet, som ni valt, rymmer en längtan. Vi vill ha en rörelse till kyrkan inte från kyrkan. Det gäller då inte enbart kyrkan som lokal byggnad utan som Kristi kropp. Vi vill att människor närmar sig tron inte fjärrar sig från tron. Det är positivt och bådär gott att ni i Utby kyrkokår har denna längtan sion.

Fler fundering kring ämnet:
Vi och dem?

Objekt eller subjekt?

Är det dem eller vi som är i centrum?

Vill vi att människor ska komma för vår skull eller för deras skull?

Ringer?? Kanske hanlar det om telefon i stället för kyrkklockor?

Motstånd – medierna, humanisterna, ateisterna.

Mediebevakningen kring vår nya arbetsmarknadsminister Elisabeth Svantesson är typisk för Sverige idag. Journalisters granskning och utfrågning är rimlig men det fokus som blev på hennes kristna tro och församlingsbakgrund gick till överdrift och slog tillbaka på journalisterna själva. Detta visar att det finns hopp för troende när det gäller fortsatt möjlighet till engagemang i samhället.

De sekulära humanisterna menar att tron inte är relevant, inte vetenskaplig. Det är en debatt som jag är med och för med Christer Sturmark och andra ateistiska humanister genom mitt engagemang i tankesmedjan Claphaminstitutet. Alla humanister är inte ateister utan det finns många troende humanister genom historien och idag. Detta verkar vara en svår sak för de ateistiska humanisterna att hantera.

Med anledning av FN-dagen som infaller idag – Dag Hammarskjöld – ett lysande exempel på en kristen humanist. Jag vill påminna om att temat för ”kyrkornas globala vecka” i år är:

”Helig fred – tro som fredsskapare”.

Detta kan jämföras med ett annat tema, som oftare tas upp i medierna: ”Religionens roll i konflikter”.

Jag skrev - tillsammans med Anna Emdenborg, etiker och Siwert Öholm, journalist - en debattartikel för ett par år sedan i samband med att det var 50 år sedan Hammarskjöld dog under tjänsteuppdrag i Afrika. Vi konstaterade där att det är rätt typisk att i Sverige talar man inte särskilt gärna om Dag Hammarskjölds tro. Däremot i t.ex. USA, när man skriver bibliografi över Hammarskjöld, så finns hans kristna tro med som något mycket centralt i hans liv och i hans uppdrag som FN:s general-sekreterare. Det är värt att nämna att med på resan i planet som störtade hade Hammarskjöld boken ”I Kristi efterföljd” av Thomas a Kempis. Det var troligen den sista bok han läste.

Tidningsmannen och journalisten Mats Svegfors har i en bok studerat Dag Hammarskjöld. Boken behandlar Hammarskjölds tro nyanserat och välbalanserat, samt placerar den i hans livsgärning.

Svegfors skriver bland annat:

Dag Hammarskjölds uppdrag är den osjälviska kärleksgärningen i Kristi efterföljelse. Och detta uppdrag är givet av Gud”.

Samma bild får man när man läser Hammarskjölds egen bok «Vägmärken. Här framtonar bilden av en rättfärdig man, men också en unik statsman som såg sin existens som bestämd av Gud.

Men i förlagets omslagstext till Svegfors bok står det: ”Dag Hammarskjölds intellektuella kapacitet och mångsidighet gjorde honom beundrad i samtiden, som ledare och som förebild.

Genom hans dagbok vet vi att han förenade yttre styrka med en inre osäkerhet och svaghet - uttryckt i en existentiell reflektion som med åren utvecklades till en personlig, om än mycket komplicerad gudstro”.

Kommentaren på omslaget verkar reflektera en, i vårt sekulariserade samhälle, vanlig syn på gudstro; tron som en snuttefilt. Att vara kristen innebär i denna föreställning att låta inre osäkerhet lugnas av en tro på en påhittad gud. Omslagstexten speglar den religionsfobi som präglar vår nation, där förlaget vill reservera sig mot sin egen utgivning.

Inte bara många humanister har varit och är troende, utan även framstående vetenskapsmän. Två exempel:

George Smoot, nobelpristagare i fysik 2006, som när han såg de första bilderna av hur materien fördalade sig efter skapelseögonblicket, som vi kallar Big Bang, utbrast: ”För mig som kristen är detta som att se in i Guds ansikte”.

Francis Collins, som var med och kartlade människans gener, ett prestigefyllt uppdrag som han och en kollega fick av president Bush och som slutfördes för 10 år sedan. Han ser DNA som Guds språk när han skapar allt liv som finns i vår natur. Collins är en evangeliskt troende kristen som tog extra tid i bön innan han tackade ja till presidentens uppdrag.

Vi bör påpeka sådana här saker om framstående forskare och vetenskapsmän för att göra tro och kyrka mer attraktivt. Folk behöver relevanta förebilder för att ta tron på allvar.

Kyrkan är inte attraktiv?

Många upplever att kyrkan och det som händer där är oattraktivt och tråkigt. Därför kommer man inte, i alla fall inte spontant, när klockorna ringer.

Men det finns tillfällen då folk faktiskt kommer. Min erfarenhet är att det händer när man får lyssna till speciella vittnesbörd om hur tron förändrar och tron hjälper. Sådana exempel är Jonas Helgesson och Annica Östberg, som vi haft besök av i min församling, pingstkyrkan i Mölndal. Då kommer våra grannar. Säkert bidra även vår långsiktiga relation med dem, de har respekt för oss och deras flicka har gått i vår söndagsskola.

Jag är inte så förtjust i kändiskulturen men vi kanske kan dra nytta av den som kyrkor i alla fall. Kändisar som uttalar sig om tro och församling, som Anders Borg, Ernst Kirschsteiger, Ingela Agarth m.fl.

Författaren och journalisten Ann Thörnblad har i den läsvärda boken "På tal om tro" intervjuat 15 offentliga personer om vad deras tro betyder. Hon konstaterar att det är fler än man tror som tror. Hennes sammanfattning av dessa vittnesbörd lyder:

"Ju mer rum vi gör för Gud, desto mer rum skapar vi för andra människor. Livet handlar inte längre bara om hur jag och mina närmaste har det, utan också om hur våra medmänniskor har det"

Relationer är viktiga idag. Jag kan nämna vår husgrupp som exempel. En personlig relation. Ulla och jag kommer när husgruppen ska ha samling hos Gunilla och hon ringer och säger: "Ni är ju min stödfamilj, kommer ni till mig på husgruppen på onsdag?". Å andra sidan kommer Gunilla till kyrkan när någon i hennes husgrupp medverkar i gudstjänsten.

Att sprida det glada budskapen om frälsning dvs evangelisation, är ett av församlingens uppdrag. Men jag tror vi kan bli bättre på att rikta oss till de behov som människor har, vi kan kalla det "behovsinriktad evangelisation".

Ett exempel är kvinnan som fick stöd av vår församling i en svår situation i livet. I en intervju i vårt församlingsblad säger hon bland annat: "Innan jag fick närmare kontakt med församlingen hade jag ett glest nätverk – nu har jag ett starkt nätverk". "Vi behöver möta människor där de är inte där de borde vara", så var ämnet förra gången jag var här hos er.

Detta är helt i linje med den danske filosofen Sören Kirkegaard som säger att om man vill leda en människa mot ett visst mål så måste man möta och förstå den människan där hon är just nu. Vi ska vara beredda att möta människor där de är i sin frågande, vacklande eller osäkra tro.

Exemplet Jesus. Den andra sidan!! Med inspiration från John Ortbergs bok "Här för att stanna".

Lukas 8:22, 26-39: "Den besatte och svinhjorden".

Det går bra för Jesus, många kommer och lyssnar, vid ett tillfälle får han ta en båt till hjälp för att hålla sig ifrån och kunna tala till folkmassan som tränger på.

Han chockar sina lärjungar när han säger: "Låt oss fara över till andra sidan", det handlar inte bara om andra sidan sjön, geografiskt sett, utan om en helt annan sida mentalt och kulturellt – det var fientligt territorium, hedningarnas område. De judiska rabbinerna hävdade att det var Kanaans område, Kanaans jsu

stammar bodde där.

Där fanns hednatempel, man hyllade våld, sex, girighet – allt det som Israel inte stod för. Man uppfattade det som Satans område – en mörk, ond, demonisk och upprorisk trakt. Till råga på allt ansågs grisen vara ett heligt djur där, allt var tvärtom.

De tio städerna där på den andra sidan – Decapolis – var på Jesu tid dessutom ett romersk maktcentrum. En legion med 6000 soldater var placerade där, deras symbol var ett svinhuvud. Ingen, allra minst en rabbin, kunde bege sig dit, men Jesus och lärjungarna ska nu tydligen bege sig dit. Inte att undra på om lärjungarna var skräckslagna, vad tänkte de inom sig? Kanske så här:

Vad sysslar Jesus med? Håller han inte koll på sidorna? Är den andra sidan också hans sida? Är alla sidorna hans sidor? Kan alla bli välsignade av honom? Frågorna var många och lärjungarna var nog inte särskilt entusiastiska över båtturen till andra sidan.

Mottagningskommittén, när de kom fram, består inte av en stor folkmassa, som de var vana vid, utan av en enda person. En sinnesrubbad, plågad, besatt människa, tillståndet kan beskrivas på olika sätt. Han bor bland gravarna, han har ett utpräglat självskadebeteende. Han betraktas som störande, han är bortdriven från samhället.

Välkomstorden är också märkliga:

”Vad har du med mig att göra – plåga mig inte”.

Jesus frågar: ”Vad heter du?” och svaret blir: ”Legion – för vi är många”. Lärjungarna måtte ha ryggat tillbaka, ”legion” ett så laddat ord - 6000 soldater. Dessutom figurerar svinen igen. Andarna ber att få bli sända in i svinen och så sker. Svinen rusar ner mot vattnet och drunknar.

Den plågade mannen blir fri från legionen – fienderna.

Omgivningens reaktion är även den ovanlig för lärjungarna. Svinskötarna berättar vitt och brett om svinen som blivit dränkta, folket kommer och ser mannen påklädd och vid sina sinnens fulla bruk. Men folket reagerar inte som i Galileen. De börjar inte komma för att att höra på Jesus, de kommer inte med alla sina sjuka. De ber Jesus att ge sig av. Varför då? De ser att han har makt men han är inte en av dem, de befarar en makt som kan skada dem.

Hur ska Jesus lösa detta dilemma? Han hade ju kommit till andra sidan för att möta människorna men de tar inte emot honom.

Han går med på att lämna området och den botade mannen vill följa med men Jesus säger till honom att stanna. Mycket märkligt tycker nog lärjungarna, han som hade sagt till dem ”Följ mig! han säger nu ”Stanna här!”. Men jag tror vi förstår strategin. Han säger: ”Gå och berätta vad du varit med om för alla!”. Mannen får uppdraget därför att han är en av dem på andra sidan, honom kan de lyssna på. Han gör som Jesus säger och överallt häpnar man över vad han berättar.

Det finns en fortsättning. Lite senare återvänder Jesus och lärjungarna. Den här gången kommer folket i skaror honom till mötes, de skyndar ut med sina sjuka och alla vill lyssna till Jesus. Genom mannens vittnesmål har ”den andra sidan” blivit lik ”den första sidan”. Ja, folket på den andra sidan är mer mottagliga än någon annan stans.

En intressant iakttagelse är att Jesus gjorde den sjuke mannen inte till objekt utan till subjekt. Han fick ansvar och en uppgift.

Hur kan vi reagera på denna berättelse? Evangeliet gäller alla folk – alla slags människor: företagare, skolfolk, akademiker, båtfolket, mediefolket, sjukvårdarna, fågelskådarna, golfspelarna, munspelarna, humanisterna, ateisterna. Var finns din andra sida, mentalt? Det handlar om andra sidan kyrkväggarna, andra sidan åsiktsmässigt, andra sidan intresse-mässigt, andra sidan kulturellt. Kyrkan finns inte bara inom kyrkobyggnaden utan överallt där du och jag lever och verkar.

Ett litet tips. Gör det annorlunda, det överraskande, gå lite över gränsen av det förväntade. Jag hjälpte en grannkvinnas, som brukade kalla mig för ”prästen” att gräva upp en häck med buskar. Vår relation därefter blev annorlunda. Nu samtalar hon regelbundet, under promenader, med min fru om livet och tron. Nu senast handlade det om vår nya ärkebiskop.

Det är kanske vi som ska röra på oss inte de andra. De kom inte över sjön till Jesus utan Jesus kom till dem. Jesus vänder inte ryggen åt några sidor. Gör som Gud - bli en av dem!!

Detta är ju kärnan i evangeliet – att Gud blir människa – för vår frälsnings skull. Gör som Jesus – ta dig över till andra sidan. Jag önskar er Guds välsignelse att ”Vandra vidare” även till andra sidor, geografiskt, mentalt och kulturellt.

Församlingens uppgift – att göra Gud synlig

Stefan Gustafsson, Svenska Evangeliska Alliansen, besökte min församling i Mölndal för ett par veckor sedan, han talade över ämnet: ”Varför gör sig Gud inte mer synlig?”

Jag tror att ett av svaren på den frågan är: Därför att församlingen – Kristi kropp – inte gestaltar Gud för människorna.

Det skulle vi kunna göra genom att möta människor där de är, vi kanske inte bara ska vänta att människor ska komma när kyrklockorna ringer, vi ska komma till dem, söka upp, det är kanske telefonen som ska ringa till dem, inte bara kyrklockorna. En personlig inbjudan kan behövas. Men framför allt ska vi vara till för människorna, möta dem med Kristi kärlek, bygga relationer, satsa på behovs-inriktad evangelisation som jag nämnde. Gör det oväntade någon gång, jag brukar kalla det ”änglahyss”.

Låt mig avsluta med DAG HAMMARSKJÖLDS BÖN:

Du som är över oss,
Du som är en av oss,
Du som är -
också i oss,
må alla se dig - också i mig,
må jag bereda vägen för dig,
må jag då tacka för allt som då vederfares mig.
må jag därvid icke glömma andras nöd.

Behåll mig i din kärlek
såsom du vill att alla ska förbli i min.
Må allt i detta mitt väsen vänds till din
ära
och må jag aldrig förtvivla.
Ty jag är under din hand,
och i dig är all kraft och godhet.

Giv mig ett rent sinne - att jag må se dig,
ett ödmjukt sinne - att jag må höra dig,
ett kärlekens sinne - att jag må tjäna dig,
ett trons sinne - att jag må förbli i dig.

Amen

Text: Ivar Gustafsson
Foto: Yngve Lindblom

ANMÄLAN**Vårkonvent i Uppsala stift 11 maj 2014****Tillinge kyrka****PROGRAM**

10.00 Välkomstkaffe o registrering
 11.00 Högmässa i Tillinge kyrka
 12.30 Lunch Hummelsta kyrkcentrum
 13.30 Föredrag "Den heliga bilden idag",
 Ikonograf Chrstina Lundström
 14.45 Kaffe
 15.00 Årsmötesförhandlingar
 16.30 Avslutning o hemfärd

KONVENTSAVGIFT

inkl samtliga måltider

150.-/person

250.-/pers i vid samåkning

Vi anmäler

☐

Personer.....

Namn

Adress

Postnummer och Ort

Tel

☐

Vi önskar samåka till Tillinge.

☐

Vi önskar kliva på i

Anmälan via post eller telefon till:

Ordförande Roger Karlsson

Tillinge Lisselås 6

74594 Enköping

Tel 0171- 446032

e-post

rogeka@mbox.lidnet.se

VARMT VÄLKOMNA

Reservation för sena ändringar

FAMILJENYTT

TILL MINNE

GÖSTA AGERVRET

Gösta Agervret, Västerås, avled natten till den 9:e december 2013 efter en tids sjukdom i en ålder av 81 år. Han föddes i Stockholm men växte upp i Arboga, där han också gick i skolan, gymnasiet i Köping varefter han studerade i Uppsala och tog magisterexamen i nordiska språk, litteraturhistoria och engelska. Som lärare tjänstgjorde Göran vid flera av högstadieskolorna i Västerås.

Understudieåren träffade Göran sin blivande fru Lisbeth och fick två döttrar. Han är mycket idrottsintresserad och som ung var han en lovande talang som friidrottare. Senare blev han längdskidåkare på vintern och golfare på somrarna. På 2000-talet utökades familjen med tre kära barnbarn som alltid kom främst för Göran.

Göran var engagerad som kyrkvärd i Gideonsbergskyrkan och som ledamot och sekreterare i församlingens kyrkoråd, inom stiftet och förutom lekmanakåren i en mängd andra sammanslutningar som Odd Fellow, Frimurarna, Karlfeldtssamfundet och Aktiva seniorer. Han hade en lågmäld, underfundig humor. I grunden var han blyg och hörde inte till de högljudda utan flikade in sina åsikter och inpass med eftertanke.

Våra tankar och böner går till Görans efterlämnade maka Lisbeth. Döttrarna Susanne, Anette samt barnbarn. För oss i lekmanakåren är saknaden stor. Vi lyser frid över hans minne och tackar för den tid vi fick tillsammans.

Psalm 626 v 2:

Livet Gud, Kärlekens Herre,
Tänd för vännen ditt eviga ljus.
Kom i vår ensamhet, kom i vårt mörker
Låt oss känna att du är här.

Västerås 12 februari 2014
Gunnel Lundholm

GÖSTA ELIONSSON

Förre stinsen, den trofaste medlemmen i Skatelövs församlingskår, vår vän Gösta Elionsson, har avlidit i en ålder av 95 år.

Gösta var aktiv i kåren in i det sista. Man fick nästan intrycket av att församlingskåren var det bästa han visste. Skatelövs församlingskår firade 60-årsjubileum 2011, grundades alltså 1951. Vi har nu ingen att fråga och vet därför inte exakt vilket år Gösta anslöt sig till kyrkobrodererna, som det hette då. Vad vi vet är att han under ca 20 år var vår kårs ordförande. Han skötte sitt uppdrag med hela sin själ. Med glädje representerade han kåren vid många stifts- och rikskonvent.

Gösta Elionsson såg sin uppgift som en tjänst inte bara för församlingen utan också för Gud. Han månade om klassisk kristendom. Som kyrkvärd tjänade han i två decennier, så gott som varje söndag. Gärna läste han t ex i gudstjänsten söndagens texter – inte så vanligt på den tiden – och han medverkade som ordförande till att kåren 1983 blev öppen även för kvinnor.

Under hans tid som ordförande ändrades kårens namn till församlingskår.

Gösta var socialt trivsamt och ville människor väl. Han talade aldrig ofördelaktigt om någon och han hade ett glatt sinne.

Vi kommer att sakna Gösta, som ”alltid fanns”.

Nu önskar vi honom - efter fullgjort livsverk - en skön vila till uppståndelsens morgon.

Maria Adrian

forts fr sid 5

Lekmannansvar och lekmannga-
gemang har biblisk och nytestamentlig
grund. Enligt 1 Petr 4:10 är vi alla som
kristna *förvaltare av Guds mångfaldi-
ga nåd* och enligt Rom 12:5 är vi alla
som kristna *en enda kropp i Kristus
men var för sig lemmar, varandra till
tjänst*. I Lukas evangelium 10:1 berät-
tas att Jesus sände ut 72 andra fram-
för sig, två och två, till den stad och
ort till vilken han själv tänkte komma.
De skulle *gå framför Jesus och bereda
väg för honom, hjälpa människor att
öppna hemmens och hjärtanas dörrar
för honom*. Jesus kom själv som stöd
bakom de utsända och de hade därför
inte något att frukta.

Nya testamentet lär också att Jesus är
före oss. Innan vi söker upp en män-
niska är hon sökt av Jesus (Joh 1 om
Natanael). På denna bibliska grund
står lekmanarörelsen när den enligt
sina stadgar söker bland sina medlem-
mar främja kristen gemenskap och
fördjupa kunskapen om den kristna
tron och kunskapen om kyrkans liv för
Guds rikes förverkligande i den enskil-
des och i samhällets samt mänsklighe-
tens liv. *Förutsättningen* för aktivitet
utåt i församlingen är i sanning *andlig
fördjupning*. Guds Helige Ande måste
genom ordet, bönen och nattvarden
samt församlingsgemenskapen utföra
sitt verk i hjärta efter hjärta. Först däri-
genom blir det en levande församling –
villiga händer och hjärtan. Detta gäller
nu och det gäller i framtiden!

Många av kyrkans kvinnor och män har
gett uttryck för sina uppfattningar om
vad lekmanarörelsen är och vill, om
rörelsens syfte, och om vad som för-
väntas av lekfolket i kyrkan, av med-
lemmar i lekmanaförbundet. Till dem
som har gett uttryck för sin uppfattning
hör bland andra vår tidigare förbunds-
ordförande, direktor Algot Tergel och
därtill teol. dr. Per-Olof Sjögren m.fl.
Dessa understryker att syftet med lek-
manarörelsen är att aktivisera lekman
till att inta sin plats i kyrkans hela liv,
helgdagar som vardagar. En lekman
visar med sitt medlemskap att han/hon
som tillhörande Kristi kyrka är medve-
ten om sin uppgift.

En lekman vill leva i sitt dop, som en
kristen, som en kyrkokristen. Av en
lekman fordras då på samma sätt som
det fordras av kyrkans präster och dia-
koner såväl fromhet som kunnsighet.
Sjögren pekar på vikten av individuell
själavård och hänvisar till det Paulus
säger i Rom kap. 12 - grundregeln; *"Av-
sky det onda, håll fast vid det goda"*.

En lekman bör söka det som är gott
och undvika det som är ont, fostra
sig själv till att inte ge det onda plats
i sitt hjärta. Sjögren hänvisar till Efes
4 kap där Paulus säger; *"All bitterhet
och häftighet och vrede, allt skriande
och smädande, ja allt vad ondska he-
ter; vare fjärran från eder. Var i stället
goda och barmhjärtiga mot varandra,
och förlåt varandra, såsom Gud i Kris-
tus har förlåtit er."* Att göra så är att
hålla fast vid det goda.

Detta kan inte någon av sig själv men
goda vanor hjälper till – ett ordnat
gudstjänstliv, ett ordnat böneliv och
ett ordnat nattvardsliv (sakrament).
Varje kristen har den uppgiften att varje
söndag och helgdag i kraft av förmåga
söka sig till och delta i kyrkans guds-
tjänster och där bekänna sina synder,
motta avlösning, lyssna till Guds ord,
bedja, tacka och lova Gud. Att på detta
sätt under årets helgdagar och i övrigt
när så påkallas gå till kyrkan, att där
motta nattvarden och att dagligen bed-
ja – är att *"hålla fast vid det goda."*

Ännu många andra förväntningar
finns på en medlem, en kyrkokristen,
inte minst förväntningar på att *hjälpa
andra människor att bära deras bör-
dor*. Skall man orka bära andra män-
niskors kors, måste man vara fri från
egen skuldbörda. Den som har dåligt
samvete blir bunden och oförmögen att
verkligen hjälpa sin nästa. Synden bin-
der alltid män-niskan och stjälar hennes
kraft. Men förlåtelsen frigör och spor-
rar till offer – till att hjälpa andra.

Kyrkans funktioner kan delas in i *litur-
gi, martyri* (vittnesbörd) och *diakoni*.
Lekmanarörelsen ställs och kommer
att ställas inför förväntningar med upp-
gifter inom alla dessa områden. Den
liturgiska uppgiften uttrycks ibland
med kyrkbänkens uppgift eller *"kyrk-
bänkens ämbete"*.

Den *matyriska* uppgiften ligger i regel
på det personliga vittnesbördets plan
där varje lekman bland sina medmänn-
iskor med ord och gärning ska vittna
om sin tro och bära ansvaret för sin
del av rörelsens insatser. Lekmannens
diakoni består i den trogna kallelsegär-
ningen i samhället och i lekmannens
engagemang i församlingens och kyr-
kans allmänna diakoniuuppgifter. Till
detta är alla döpta och konfirmerade
vigda och kallade.

Här finns nu inte utrymme att närmare
konkretisera alla de uppgifter som in-
ryms i dessa kyrkans funktioner nu och
i framtiden. Varje uppgift som utgör
ett steg vidare på den väg Herren har
utstakat är en välsignad uppgift. Under
1960-talet tillfördes via en handbok ett
förslag till "en enkel levnadsregel" för
en medlem i lekmanaförbundet enligt
följande:

*"Jag vill dagligen bedja och läsa min
bibel, varje vecka bedja för min lek-
manna- eller församlingskår, för min
församling, min präst, min biskop, ja,
för hela Kristi kyrka, Söndagligen gå
till högmässan., regelbundet gå till
nattvarden, regelbundet offra viss pro-
cent. . . av min inkomst till följande
ändamål. . . , med Guds nåd söka leva
som en kristen, avsky det onda och
hålla fast vid det goda, med Guds nåd
söka bära andras bördor."*

Svenska kyrkans lekmanaförbund har
snart en hundraårig historia med tusen-
tals engagerade och ansvarstagande
medlemmar för vår Svenska kyrka.
Lekmanarörelsens existens och upp-
gifter har haft, har och vill även fort-
sättningsvis ha en positiv inverkan på
kyrkans hela verksamhet.

Nu i sommar, närmare bestämt den
1-3 augusti bjuds vi alla in till riks-
konvent på Hjälmared folkhögskola i
Skara stift. Ämnet för rikskonventet är
"Kristi kyrka kallar". På annan plats
i denna tidning lämnas upplysning om
rikskonventet, upplysning om program,
kontaktvägar, kontaktpersoner, anmäl-
ningssätt och om anmälningsavgift.

Vid detta rikskonvent finns det gott om tid för andlig fördjupning, för tillväxt i kristen tro, för gemenskap och samtal och inte minst tid för möte med en underbar natur. Ni är alla välkomna att delta i detta rikskonvent! Ta gärna med en eller flera medmänniskor!

Sammanfattningsvis upprepas att Svenska kyrkans lekmannaförbund vill att lekmanna- rörelsen nu och i framtiden ska få vara ett bärarlag i varje församling, ett bärarlag som i bön och arbete brinner för Kristus och hans kyrka och som med beaktande av kyrkans egna önskemål och villkor bidrar till att vår Svenska kyrka, Guds församling, växer till i sin roll som en levande, evangeliserande kyrka, en kyrka som sålunda i sin verksamhet inkluderar engagerade och ansvarsfulla lekmän, en kyrka med lekfolk som i varje församling utgör en brinnande, trofast och tillitsfull kärna vars existens är till glädje för församling, stift, och inte minst till glädje för Guds rike. Vi ber om detta och om Guds vägledning och välsignelse över vårt förbund och över vår Svenska kyrka!

Anders Nordberg
föbundsordförande

Det kan bli väckelse igen

När man studerar det arbete som ärkebiskop Nathan Söderblom ledde vid starten, så finner man att det fanns två åsikter i gruppen: lekmannainsats med självständigt ansvar och en kyrka utan organiserad insats.

Följer vi utvecklingen mot vår tid, så märker vi att lekmannainsats med självständigt ansvar vann och att kyrkobrödrakårer och syföreningar blomstrade, där församlingsprästen hade förstånd att stödja den frivilliga verksamheten.

I dagens verklighet måste vi i förbundet fundera kring hur vi kan nå den urkristna gemenskapen, som speglades i många församlingar med stor lekverksamhet i form av syföreningar, kyrkobröder, söndagsskola osv.

Många kårer har idag lagts ner och många syföreningar finns inte längre. Men det finns även kårer, som fram till igår kunnat hälsa 32 nya medlemmar 2013 och där det i samma kår finns en ung aktiv präst.

Tänk om vi kunde vända utvecklingen mot en sådan situation!!!

Evert Josefsson
ordförande
Göteborgs stiftskonventsråd

PM inför 2014 års rikskonvent den 1 - 3 augusti på Hjälmareds folkhögskola

TEMA

Kristi kyrka kallar !

VAR MÖTS VI? I Alingsås pastorat med mötesplats Hjälmareds folkhögskola, Hjälmareds allé 20, 441 95 Alingsås där finns mötesbyrå, förbundsbutik, utställningar, rum för sammanträden för förbundsrådet och för utskotten. Gemensamma samlingar, Rikskonventsförhandlingar lördagen den 2 augusti. Måltider intar vi både på Hjälmareds folkhögskola och på First Hotel Grand Alingsås.

REPRESENTATION

Se Stadgar fastställda av Rikskonventet i Stockholm den 2 augusti 2008 - §§ 7, 9 och 13/ Lokalavdelning har rätt att sända ett ombud till rikskonventet. Har avdelning fler än 50 medlemmar får två ombud utses. Stiftskonventet utser ett ombud till rikskonventet. Om stiftet har fler än 1000 medlemmar utses två ombud. Förbundsrådets ordinarie ledamöter (tjänstgörande ersättare) och ombuden är röstberättigade vid rikskonventet. Ange i anmälan om du representerar lokalavdelning (kår), stiftskonvent, är ledamot i förbundsrådet eller övrig funktionär inom förbundet!

RESEERSÄTTNING

Reseersättning till ombud enligt ovan utgår enligt följande:

Ombud betalar själv 500 kronor av sin resekostnad - beräknad efter billigaste färdstätt. Allt därutöver ersätts av förbundet. Reseräkning för ifyllnad lämnas ut av konventsbyrån i Stiftsgården.

Beställ färdbiljetter ett par månader före rikskonventet!

ENSKILDA MEDLEMMAR

Alla förbundets medlemmar och övriga intresserade hälsas välkomna att på egen bekostnad delta i gemenskapen och i konventets aktiviteter. Undersök med respektive församling och stiftskonvent möjlighet till bidrag för deltagande i rikskonvent

ANMÄLAN

Anmälan (bindande – undantag sjukdom) ska göras på anmälningsblankett på sid. 22 - 23

senast måndagen den 4 juni 2012 sänds till Lars Sjögren, Ödenäs Östergården 328, 441 95 ALINGSÅS

KONVENTSAVGIFT Konventsavgiften som erläggs av såväl ombud som övriga deltagare är 750 kronor per

person. För barn under 12 år rabatteras priset med 300 kronor. I avgiften ingår alla måltider enligt programmet. Avgiften

betalas senast onsdagen den 30 juni till Svenska kyrkans lekmanaförbund, PlusGiro 50 27 87-5.

INKVARTERING

Inkvartering erbjuds på Hjälmarets folkhögskola och på First Hotel Grand Alingsås – Se anmälningsblankett! Hotell

First Hotel Grand ligger ca 5 km från Hjälmarets folkhögskola i Alingsås centrum. Det kommer att finnas bussar och extra bilar för att hjälpa till med transport till och från hotellet. Särskilt för den som anländer med bil är detta hotell lämpligt. Vi har förhandlat fram ett mycket lågt pris.

MOTIONER

Motionstiden till rikskonventet utgår den 15 maj 2014

KONVENTSHANDLINGAR

Efter anmälningstidens utgång sänds konventshandlingar till anmälda ombud

Fredagen den 17 augusti lämnas i Konventsbyrå röstkort ut till ombuden.

Alla övriga deltagare erhåller där samtliga konventshandlingar.

Deltagarbevis och övrig information lämnas till samtliga vid incheckningen.

BEREDNINGSAUTSKOTT (se också Representation!)

Till förbundssekreteraren Magnus Wittgren Elinebergsplatsen 4A, 25658 Helsingborg, tel 0234222452 lämnas uppgift om namn och adress på stiftsombuden samt vilket utskott vederbörande önskar tillhöra senast den 10 juli 2014.

Beredningsutskotten sammanträder fredagen den 1 augusti kl. 10.00.

Särskild kallelse med konventshandlingar kommer att tillställas anmälda utskottsledamöter.

ÖVRIGT

Parkeringsmöjligheter:

ÖVRIGT Parkeringsmöjligheter: Stor parkeringsplats finns i omedelbar anslutning till Hjälmarets folkhögskola.

VARMT VÄLKOMNA
till 2014 års rikskonvent
på Hjälmarets folkhögskola i Skara stift!

VÄLKOMNA till följande STIFTSSAMLINGAR våren 2014

- Uppsala stift:* **Stiftskonvent** Vårkonvent i Uppsala stift 11 maj 2014 Tillinge kyrka. **OBS datum.**
Föredrag av Ikonograf Christina Lundström
- Linköpings stift:* **Stiftskonvent 27 april i Linköping**
Berga kyrka församlingsgård. Talare Kh Bo Lindell ”Lekman-lika roligt som det låter”. Sång o musik av Lina Sandell-kapell, under ledn av Erik Svae.
För info ring Roger Gustafsson 070-6027307
- Skara stift:* **Vårkonvent** 10 maj i Falköping, Fredriksbergs kyrka
Talare ”Mjölkbodspastorn” Mats Löving.
För info Anders Åström 0322-530 32
- Strängnäs stift:* **Vårkonvent** 5 april i Mikael's församling och församlingshem,
Prästen Björn Svärd berättar om Prosten Gustaf Wilhelm Gumælius
För information Beryll Grandell 016-516073
- Västerås stift:* **Ej fastställt**
För information ring Lars Rydje 0243-22 00 33
- Växjö stift:* **Stiftskonvent** den 10 maj inbjuder Bymarkskyrkans
församlingskår till stiftskonvent. Talare teol.dr Rune Söderlund
För progr info ring 0645-13025 Kerstin Göransson
- Lunds stift:* **Stiftskonvent** den 4 maj 2013 i folkhögskolan Sundsgården, Helsingborg
Talare: Biskop em. Martin Lind om ”Framtiden kyrka - Kyrkans framtid?”
För information ring Ann-Charlott Löfvenberg 0455-40543
- Göteborgs stift* Kh em. Gustav Ödqvist talas om ”Gudstjänst, undervisning, diakoni,
mission. Hur omsätter vi det i praktiken”
- Karlstads stift:* **Vårkonvent** 26 april i Kila församling,
För information om program Birgit Larsson 0550-312 53
- Härnösands stift:* **Vårkonvent** I Sundsvall den 3 maj i Skönsmons församlingsgård. Talare teol.dr.
Göran Lundstedt. Mässa med komminister Charlotta Dicklo
Info Hugo Bolin 060-172526
- Luleå stift:* **Vårkonvent** 26 april inbjuder Nordmalings församlings kår till vårkonvent i
Nordmalings kyrka.
Bokförläggaren och prästen Per Åkerlund talar om ”Bönen”
- Stockholms stift:* **Vårkonvent** i Stockholms stift lördag den 12 april 2014. Gunvor Flodell berättar
”Om svenskar i sydväst och nordost”. Plats och tid meddelas .

Alingsås - Hjälmares folkhögskola

RIKSKONVENT 2014

"Kristi kyrka kallar"

Fredagen den 1 augusti

08:30 - 14:30	Konventsbyrån öppen. Incheckning.
10:00 - 12:00	Utskottsmöten Allmänna utskottet - Ekonomiutskottet Förbundsrådet sammanträder
12:30	Presskonferens
13:00	Lunch för ALLA deltagare vid rikskonventet
14:30	ÖPPNINGSCEREMONI i Aulan Anders Nordberg - Jan Kesker, kyrkoherde Alingsås pastorat - Mikael Landgren, rektor vid folkhögskolan
16:30 - 17:30	Nätverkssamlingar om verksamheten inom Svenska kyrkans lekmannaförbund
18:00	Middag
19:00 - 21:00	Kvällssamling: Landgren x 3, Göran Landgren, Peter Landgren, Mikael Landgren
21:30	Kvällsfika

Lördagen den 2 augusti

07:00 - 08:30	Frukost
09:00 - 09:30	Morgonbön
09:45 - 12:00	Konventsförhandlingar Parentationer - Avtackningar och Välkomnanden
12:00 - 13:30	Lunch
14:00 - 16:30	INSPIRATIONSSAMLINGAR - Seminarer Kristi kyrka kallar! Göran Landgren, kyrkoherde Örby-Skene församling Peter Landgren, bibellärare vid Helsingborgs folkhögskola Mikael Landgren, komminister i Södra stena Samtal kring seminarierna
19:00	Gemenskapskväll - grillafton
21:30	Aftonbön

Söndagen den 3 augusti

07:00 - 08:30	Frukost
08:30	Konventsbyrån öppnar
09:00 - 09:30	Morgonbön
09:45 - 11:45	Bibelseminarer, Fortsättning nätverkssamling Landgren x 3
12:00 - 13:30	Lunch Utcheckning
14:30	Landskyrkan - Alingsås Sändningsmessa

Reservation för ändringar

ANMÄLAN

RIKSKONVENT

Rikskonvent i Skara stift

Hjälmareds folkhögskola
1- 3 augusti 2014

Fyll i blanketten (var god texta)
och sänd anmälan senast den 5 juni till: kassör

**Lars Sjögren,
Ödenäs Östergården 328,
441 95 ALINGSÅS**

NAMN.....

Jag tillhör förbundsrådet ☐

Jag är stiftsombud ☐

Jag är kårombud ☐

MEDRESENÄR.....

Jag tillhör förbundsrådet ☐

Jag är stiftsombud ☐

Jag är kårombud ☐

ADRESS.....

POSTNUMMER.....

ORT.....

Telefonnummer.....
(där vi lättast kan nå dig/er)

Stift..... Kår.....

Konventsavgiften är 750.- /person, i priset ingår måltider enligt program på sid 6-7
För barn under tolv år 300.- rabatt (serveras barnportioner)
betalas in senast den 15 juni till:

**Svenska Kyrkans Lekmannaförbund
Plusgiro 50 27 87-5**

OBS endast anmälningsavgift 750.-/person

I samarbete med

sensus

TILLKOMMER

Fredagens lunch kostar 100.- för dem som inte deltar i något sammanträde

HOTELLBOKNING NÄSTA SIDA

Övernattningar

Jag/vi önskar logi följande nätter

Natten mellan tors - fre (31/7)

☐

Natten mellan fre - lör (1/8)

☐

Natten mellan lör - sön (2/8)

☐

Natten mellan sön - mån(3/8)

☐

Hotell

Hjälmarets folkhögskola
(Se info PM sid)

☐

Dubbelrum 720.-/natt

☐

Enkelrum 450-/natt

First Grand Hotel

☐

Dubbelrum 800.-/natt

☐

Enkelrum 500.-/natt

Eget boende

☐

Del i dubbelrum kan ev ordnas.

OBS! Rabatterna gäller endast bokningar gjorda genom Konventskommittén

Övrig information

Jag är allergiker - allergisk mot

Jag önskar rökfritt rum

☐

Jag önskar handikapprum (OBS ev extrakostnad)

☐

Önskemål om specialkost.....(OBS ev extrakostnad)

Jag/vi beställer lunch fredag förpersoner á 100.- (bindande)

Hjälmseryds lekmanakår 60 ÅR

Hjälmseryds lekmanakår firade 60-årsjubileum i Rörviks småkyrka den 27 november 2013. I jubileet deltog ca 20 medlemmar inklusive för dagen inbjudna bland andra förbundsordföranden Anders Nordberg med hustru Inga. Att berätta om denna minnesrika dag blev min uppgift.

Jag heter Lennart Petersson och har varit med sedan starten 1953. Just då kom jag till Hjälmseryd som skolkantor och i september samma år fyllde Nya Hjälmseryds kyrka 100 år. Kyrkoherde Meiner Sibbmark och komminister Ingvar Hector stod på kyrkbacken och pratade med varandra. De ropade på mig och frågade om jag ville vara med och starta en kyrkobrödrakår. Det ville jag och sedan dess har hela sex decennier förslutit, varav jag de sista fem har haft förtroendet att inneha sekreterarposten.

De första åren omfattade kåren i även medlemmar från Stockaryd, som då tillhörde pastoratet. Hjälmseryd blev 1962 eget pastorat med en egen kår. I början träffades "bröderna" i hemmen.

Medlemmarna, som sedan slutet av 1980-talet också omfattar kvinnor, träffas numera antingen i Småkyrkan i Rörvik eller i Församlingshemmet i Nya Hjälmseryd.

Eva Spångberg, som under sin levnad var bosatt i Hjälmseryd, var ordförande i kåren under 1990-talet. Numera är Jan-Erik Karlsson, bosatt i Rörvik, ordförande. Lekmanakåren deltar med och i olika uppgifter t.ex. i hem- och sjukbesök, i bibelstudier och med en egen kör vid olika andakter. De sista decennierna har vi varje år haft ett par träffar gemensamt med grannsocknen Lammhults lekmanakår. Vid årets jubileum fick vi motta en bok som gåva, vilken överlämnades av Anna-Lisa Ohlsson, Lammhult.

Kåren har haft jubileum vart tionde år och har då vid varje tillfälle bjudit in en gäst. Vid kårens 10-årsjubileum var rektor David Estborn inbjuden, vid 20-årsjubileet, förbundsredaktören Dawid Friberg och vid 30-årsjubileet, förbundssekreteraren Karl-Erik Sundström, med hustru Vera.

Kåren gästades av biskop Jan-Arvid Hellström i samband med kårens 40-årsjubileum och av den blivande biskopen Jan-Olof Johansson vid kårens 50-årsjubileum.

Nu vid kårens 60-årsjubileum, fick vi den stora förmånen att få ett besök av förbundsordförande Anders Nordberg med hustru Inga. Anders berättade om lekmanarörelsens intentioner, om vikten av ett intensivt samarbete med kyrkan själv, vikten av att få delta och inte minst vikten av verklig gemenskap och av existensen av ett fast förtroende mellan församlingarnas präster och lekmanarörelsen.

Anders underströk att lekmannarörelsen inte får bli endast en organisation. Den ska i stället vara en organism, något som organiskt växer och sjuder av andligt liv.

En lekmanakår (församlingskår) får aldrig utgöra en isolerad grupp utan ska utgöra ett bärarlag som i bön och arbete stöder församlingens olika verksamheter.

Anders påminde om att lekmannarörelsen vill samla kvinnor och män, unga och äldre, till engagemang och ansvarstagande för vår Svenska kyrka, främja kristen gemenskap, fördjupa kunskapen om den kristna tron och om kyrkans liv, skapa opinion för kristen tro och kristna värderingar i samhället och vara ett forum för samtal inom kyrkan om dess uppgifter och möjligheter.

Till minne av jubileet överlämnade Anders ett diplom från förbundet med följande bibelord:

"Tjäna varandra, var och en med den nådegåva han har fått, som goda förvaltare av Guds nåd i dess många former. Den som talar skall komma ihåg att han får sina ord från Gud, den som tjänar att han tjänar med den styrka Gud ger. Låt Gud förhärligas i allt detta genom Jesus Kristus. Hans är härligheten och makten i evigheters evighet, amen" (De kristnas eldprov

Första Petrusbrevet 4:10-11).

Härutöver lämnades en penninggåva till Stiftelsen Eva Spångbergs Björkelund. Jubileet avslutades med aftonbön under ledning av församlingens komminister Anders Griph.

Lennart Pettersson

Höstkönvent Växjö stift 5 oktober 2013

Höstkönventet för Växjö stift 2013 var förlagt till Växjö, i samband med Växjö-kårens 75-årsjubileum.

Ett 65-tal deltagare från flertalet av stiftets kårer hälsades välkomna till domkyrkan av Växjö-kårens ordförande Bernt Karlsson.

Dagen inleddes med högtidlig mässa med domprost Thomas Petersson som celebrant. Medverkande var också diakonerna Susanna Petersson och Anders Fall.

Efter mässan guidade domprosten i kyrkan och inledde med Sigfridslegenden

och visade på de platser, i kyrkan, som påminner om sankt Sigfrid.

Vidare talade domprosten om dopplatsen "Livets Källa," ett verk av konstnären Göran Wärff och senare om altarskåpet, utformat av glaskonstnären Bertil Vallien. Altarskåpet är en monumental skapelse av ljus och färg, med kraftfulla bilder och symboler.

Ett flertal träskulpturer, huvudsakligen av konstnären Eva Spångberg pryder också kyrkan.

Växjö domkyrkas ljusbärare är ett annat vackert konstverk i form av Livets och Kunskapens träd skapad i glas och järn av glaskonstnären Erik Höglund och konstsmeden Lars Larsson. Varje dag brinner 70-80 ljus i ljusbäraren. Det är domkyrkans mest besökta plats.

Du som tänder ett ljus

*Välkommen hit som den människa du är-
Du som söker och längtar,
Trasig i själen, stressad och trött
Här kan du öppna ditt inre i trygghet
Återfå hoppet och läka i frid.*

Efter lunch i församlingshemmet följde en programpunkt med domprosten, vilken under sex år varit kyrkoherde i Viktoria församlingen i Berlin.

Under rubriken - De glömda hjältarna – om Svenska kyrkan i Berlin - fick vi en berättelse om det arbete som utfördes av präster och andra medarbetare för kyrkan i krigets Tyskland, under andra världskriget. Många av de hjälteinsatserna utfördes med stor risk för eget liv.

Otaliga är de som kunde tacka dessa hjältar för att de kunde undkomma nazisternas förföljelser.

Med anledning av kårens 75-årsjubileum talade förbundsordförande Anders Nordberg och gratulerade för trogna insatser och överlämnade ett inramat diplom, samtidigt framfördes en hälsning från Bymarkskyrkans kår. För konventsrådet talade ordförande Kerstin Göransson, för Nässjökåren talade Börje Kling och för Grännakåren Anne-Marie Sjö. Flera penninggåvor överlämnades till olika välgörenhetsändamål.

Som musikaliskt inslag spelade, på nyckelharpa, Jonatan Bengtsson ett antal kända melodier från olika småländska kompositörer.

Efter eftermiddagskaffet följde en avslutande andakt av kårens diakon Anders Fall.

Bernt Karlsson

***Göran Skytte på resa genom Sverige
Besök hos Bymarkskyrkans lekmannakår och Sofia-Järstorps församling i
Jönköping, måndagen den 21 oktober 2013.***

***Tema:
"Förvandlingar – från död till liv"***

Sofia Järstorps församling och Bymarkskyrkans lekmannakår bjöd under sensommaren och hösten 2013 in alla som önskade närvara vid en inspirationssamling i församlingshemmet – Sofiagården – den 21 oktober. Till inspirationssamlingen hade Göran Skytte kallats som inspiratör, predikant, författare och föredragshållare. Inbjudan resulterade i att fler än 130 åhörare samlades för att i ödmjukhet och med stort intresse höra Göran tala om Guds verk genom en mångfald förvandlingar av människor från gudsfrånvändhet och otro till tro och verkligt liv. Självt kallar och benämner Göran innehållet i sin senaste bok för "Förvandlingar – från död till liv".

Innehållet i denna bok utgör en god sammanfattning av inspirationssamlingens budskap. Göran som den 25 april 2012 och inom loppet av några dagar drabbades av sammantaget tre stroker har själv många gånger fått erfara Guds nåd och närvaro med förvandlingar i hans liv.

"De första dagarna kunde jag knappt höra. Jag förstod inte vad jag läste. När jag skulle äta hamnade maten i håret. Jag kunde inte skriva, inte gå, inte någonting.

Jag kunde knappt tala. Men jag kände ingen livsångest, ingen dödsångest. I stället kände jag ett stort lugn, en inre frid. Jag såg inte mörker utan ljus."

Dessa tre fall av stroke blev för Göran i hög grad en andlig erfarenhet. Göran hade redan vid denna tidpunkt påbörjat arbetet med en ny bok som framför allt skulle handla om människors berättelser om hur livet förvandlas. Detta arbete fick nu genom de tre fallen av stroke ta en paus. När Göran återupptog arbetet med boken hade den fått ett nytt fokus. Görans föredrag handlade i likhet med bokens innehåll inte bara om de tre fallen av stroke utan också t.ex. om de förvandlingar som Göran har mött i andra människors liv: en kvinna i Vasa som av misstag deltar i ett kristet möte i Österbotten under medverkan av Göran och där kommer till tro, en tidigare intagen på fängvårdsanstalten i Kumla som sedermera blir pastor, en tidigare mord-dömd person som blir djupt troende och om en kvinna som fick ett nytt liv efter tsunamin.

Föredraget handlade också om själva innebörden i några av de kristna storord som vi använder för att beskriva olika förvandlingar i våra liv. Vid svarar vi när någon frågar: 'Är du frälst?' Vad betyder det att be – och plötsligt tro att Gud i detta ögonblick hör mig? Göran har själv fått uppleva allt detta, i verkliga livet.

Så fick vi insikt om den mångfald händelser som beskrivs i Skriften och som omtalas av människor också utanför Skriften, händelser vilka medför och utgör förvandlingar av människors liv, förvandlingar där Gud agerar t.ex. den mäktige hoveunucken hos kandake, den etiopiska drottningen, som kom till tro och döptes av Filippus, en av Jesu lärjungar, Paulus möte med Kristus Jesus på väg till Damaskus och Göran Skyttes egen omvändelse. Göran definierar själv begreppet förvandling så här: "Det finns en viktig skillnad mellan begreppen förvandling och förändring. Förändring är sådant jag mer eller mindre kan åstadkomma av egen kraft. Jag kan gå ned tio kilo i vikt, även om jag kanske måste vända mig till en personlig tränings- och kostcoach för att få hjälp." "Sådant är bra. Man kan förändra sitt liv, sina vanor. Och denne "man" som förändrar, det är du och jag. Men ordet förvandling antyder att det tillkommit ytterligare en dimension. Redan ordet förvandling har en ny och större tyngd.

En "förändring" kan vara stor, men en "förvandling" är ännu större. Det är skillnad i kvalitet, djup och bredd mellan begreppen förändring och förvandling." För Göran personligen blev det en livsavgörande erfarenhet att plötsligt få en insikt om innebörden i begreppet "tillit" vilket han fick när han betraktade två av sina barnbarn som lekte på verandan utanför hans rum på Rehabcentrum. Att som Göran vara nära döden – och samtidigt känna stark tillit innebar och innebär inte bara en förändring utan en möjlighet till förvandling av livet. Göran tackat Gud för allt detta!

Jag riktar ett stort tack till komminister Kjell Danfors, Sofia Järstorps församling och till Kerstin Cederwall, Bymarksskyrkans lekmannakår, för ert gemensamma initiativ till denna inspirationssamling samt tillika ett stort tack till alla medverkande medlemmar i Bymarksskyrkans lekmannakår!

Anders Nordberg
ordförande
Bymarksskyrkans lekmannakår

Te5xt o foto
Anders Nordberg

Förbundsordföranden besökte Köpingsbygden

Förbundsordförande Anders Nordberg besökte Köpingsbygdens församlingskår i Västerås stift, torsdagen den 24 oktober 2013. Ett trettiotal medlemmar hade under kvällen samlats i S:t Olofsgården för att höra Anders berätta om lekmanaförbundets tillblivelse och ideologi samt om dåtida, nutida och framtida utmaningar.

Det fanns en ömsesidig glädje i denna sammankomst då Anders för länge sedan i unga år många gånger hade vistats i och passerat Köping dels med anledning av att många av Anders vänner var bosatta i Köping särskilt under tiden för

Anders värnpliktstjänstgöring i Örebro, dels med anledning av alla resor mellan Örebro och Uppsala med uppehåll i Köping som Anders gjorde under sin studietid i Uppsala.

Som hängiven och brinnande i och för sin uppgift höll Anders åhörarnas intresse på topp. Han förmedlade på ett övertygande sätt budskapet om tjänandet där alla har en uppgift att fylla i och utanför vår Svenska kyrka.

Anders knöt an till lekmanarörelsens arbete på Nya testamentets grund, till trohet i gudstjänstliv, i bön och nattvard, till vikten av ett intimt samarbete med församlingarnas vigda, med präster och diakoner, med övriga anställda och med förtroendevalda. Anders underströk att en lekmanakår ska vara en levande organism som växer och sjuder av andligt liv. Då blir kåren inte endast en ideell förening utan ett bärlag, som i bön och arbete stöder församlingens präster, diakoner och övriga verksamma. En kår får aldrig vara en isolerad grupp medmänniskor utan en kår ska utgöra en levande, tillitsfull och en i och för Kristus brinnande församlingskärna.

Köpingsbygdens församlingskår som bildades 1928 på initiativ av dåvarande kyrkoherden, sedermera prost Gustaf Gustafsson, är aktivt verksam just med den ideologiska glöd som ska vara lekmanarörelsens kännetecken. I denna rörelse finns ett kulturarv som tidigare hängivna generationer överlämnat till nuvarande aktiva medlemmar. Såväl kårens ordförande Gerd Holmström som medlemmarna Sigrid Henning och Bengt Rubensson har fäder som har varit aktiva lekmän, "kyrkobröder". Anders fick ta emot många tacksamma applåder och ordförande Gerd Holmström överlämnade blommor. Stämningen var mycket god, öppen och varm och samtliga samlades till en välsmakande buffé följt av frågor och samtal kring kvällens kärleks-

fulla och hoppfulla föredrag. Kvällen avslutades med andakt, bön och psalmsång ledd av kårens hängivna ordförande, Gerd Holmström.

Barbro Slaug

Rätt ord i rätt tid

Vår tillvaro är fylld av ord. Olika medier kommunicerar budskap genom ord och ords betydelse i både direkt och indirekt mening. Inom kyrkan framhåller vi ofta ordens betydelse men också vikten av ordlösa budskap. Ordstävets säger, förmodligen efter grundad erfarenhet, att en handling säger mer än tusen ord. Någon gång kan vi också uttrycka oss på så sätt att det är nödvändigt att läsa mellan raderna. Det betyder att det finns en dold mening också i det som inte direkt uttryckts med ord.

Söndagen Sexagesima i förfastan har som rubrik ”Det levande ordet”. Det kanske är den söndag under kyrkans år som mest vänder och vrider på vikten av att ta emot ordet från Gud.

Det bibelord som fascinerat mig i långa tider är liknelsen om sådden (Matt.13:1-23, Luk. 8:4-15). Under bibeltolkningens historia har denna liknelse gärna sammanknutits med två andra bibeltexter: 4 Mos. 6:4-5 /jfr. Luk.10:27 – det dubbla kärleksbudet/ och Matt. 4:1-11 /Jesus frestas av djävulen/

Det ger en mycket god behållning att läsa dessa texter tillsammans eller sida vid sida. Innehållet berör i högsta grad alla delar av det mänskliga livet. När Gud vänder sig till oss så är det inte bara genom örat och därmed till en intellektuell förståelse. Gud vänder sig till vårt känsloliv, till vårt driftsliv, till vår estetiska förmåga, ja till allt som berör oss, mer eller mindre medvetet.

När Gud på något plan tilltalar oss så blir det för att möta en självbild jag målat upp eller konstruerat om mig själv. Denna bild kan vara både sann, förljugen, en önskedröm, en dagdröm, en andlig konstruktion med lån från diverse håll.

Min medvetna reaktion kan då pendla från en realistisk acceptans till att jag slår ifrån mig med händer och fötter. Gud har fel och har inte förstått min situation eller också har Gud inte med vissa saker i mitt liv att göra.

Gud berör mig på alla plan. Om jag vill tro och acceptera Gud som den i vilken jag lever, rör mig och är till. När jag då får ordet i min mun i samtal och tilltal å Guds vägnar eller i vilket sammanhang det vara må, så behöver jag tänka på vad jag säger. När något är sagt går det inte stoppa. När jag tryckt på sänd-knappen på min dator så är orden redan iväg till adressaten. Det är ju alltid den som hör, som tar emot, som har tolkningsföret. Vad jag menat väger lätt mot vad den andre uppfattat. Så är det när Gud tilltalar dig. Ytterst kan jag nog aldrig helt förstå vad Gud menar. Men med Gud är det som med människor runt omkring mig. Ju mer jag känner någon desto mer och tydligare förstår jag vad han/hon menar.

Jesus är ordet som blev människa. Vad Gud menat och menar blir tydligare genom att umgås med Jesus. Vid ett särskilt tillfälle när Jesus varit väldigt tydlig om sitt uppdrag från Gud så fick det som konsekvens att flera lärjungar drog sig tillbaka och lämnade honom. Då sa han till de tolv: Inte vill väl ni också ger er iväg. Petrus svarade: ”Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord”.

Min erfarenhet har lärt mig något hur jag behöver handskas med orden. Ord som lyfter upp-muntrar och bär. Ord som förklarar och tydliggör. Ord som tröstar och lindrar.

Ord som förnedrar och hånar och miss-tänkliggör behöver jag hålla ifrån mig. Ibland behöver jag upprepa det som Gud säger men oftast talar Gud mycket bättre och tydligare och kärleksfullare än vad jag förmår. Men i Jesus ser jag hur han kunde bemöta både ont och gott. Hos honom finns förebilden att också du och jag kan bli lärjungar som säger de rätta orden i den rätta tiden.

Jan Kesker
kyrkoherde i Alingsås

